الجمعية فان القرآن احديته جمع جميع الكتب الالهية وقد ورد عن النبي
جمعيت پس بدرستيكه قرآن احديت جمع جميع كتب الهيه است و تحقيق وارد است از نبي
صلى الله عليه وسلم انه قال انزل الله مائة واربعة كتب من السماء
صلى الله عليه وسلم كه بدرستيكه او فرمود كه نازل كرد الله يكصد و چهار كتب را از آسمان
فاودع علوم المائة في الاربع وهي التورية والانجيل والزبور والفرقان
پس وديعت نهاد علوم آن صد در چهار و آن توريت و انجيل و زبور و فرقان است
ثم اودع علوم هذه الاربع في القرآن ثم اودع علوم القرآن
پس وديعت نهاد علوم اين چهار را در قرآن پس وديعت نهاد علوم قرآن را
في المفصل من سوره ثم اودع علوم المفصل في الفاتحة فمن علم
در مفصل از سورهاى قرآن پس وديعت نهاد علوم مفصل را در فاتحه پس هركه دانست
تفسير الفاتحة علم تفسير جميع كتب الله المنزلة ومن قرأها كانما
تفسير فاتحه را دانست او تفسير جميع كتب الله را كه منزل اند و هركه خواند فاتحه را گويا كه
قرأ التورية والانجيل والزبور والفرقان حضرت حق سبحانه وتعالى
خواند توريت و انجيل و زبور و فرقان را
بذات خود مستغنى است از عالم و عالميان اما اسماء نا متناهى الهى مقتضى آنست كه هر يك
را مظهرى باشد تا از آن اسم دران مظهر بظهور رسد و مسمى كه ذات است تعالى شأنه
دران مظهر بنظر موحد جلوه كند مثلا الرحمن الرزاق القهار هر يك اسمى است از اسماء
حق سبحانه وتعالى و ظهور آن براحم و مرحوم و رازق و مرزوق و قاهر و مقهور توانند بود
كه تا در خارج راحمى و مرحومى نباشد رحمانيت ظاهر نگردد و همچنين رازقيت و قاهريت

وجميع اسماء برين قياس بايد كرد پس سبب اظهار جميع موجودات جز وبه طلب اسماء حق بود عز
شانه و همه اسماء حق در تحت حيطه اسم الله است جامع جميع اسماء و بهمه محيط است
واو نيز اقتضاء مظهرى كلى كرد كه آن مظهر را از راه جمعيت مناسبتى با اسم جامع باشد
تا خليفة الله باشد در رسانيدن فيض و كمالات از اسم الله كه جامع باسواه و آن مظهر
جامع روح محمدى صلوات الله وسلامه عليه كه اول ما خلق الله روحى او نورى عبارت
ازان است اصل منشا و معاد و مبدا جمله خلايق حضرت حقيقة الحقايق است و آن
حقيقت محمدى و نور احدى است كه صورت حضرت واحدى احدى است جامع جمله كمالات
الهى وكيانى و واضع ميزان همه مراتب اعتدالات ملكى و حيوانى و انسانى آن حضرت است
عالم و عالميان صور و اجزاء تفصيل او و آدم و آدميان مسخر براى تكميل او واليه الاشارة
بقوله صلى الله عليه وسلم انا سيد ولد آدم وبقوله آدم ومن دونه
تحت لوائى
آنچه شد اول پديد از جيب غيب بود نور جان او بى هيچ ريب
بعد ازان آن نور مطلق زد علم گشت عرش و كرسى و لوح و قلم يك علم از نور پاكش عالم است
يك علم ذريت است و آدم است نور او چون اصل موجودات بود ذات او چون معطى هر ذات بود
واجب آمد دعوت هر دو جهان دعوت ذرات بيند او نهان ولما كانت جمعية
و هر گاهكه بود جمعيت
الهمة من بعض بطون القرآن كما وقعت الاشارة اليه في الموسوى ارادرضي الله
همت از بعضى بطون معنى قرآن چنانچه واقع شد اشاره بسوى آن در فص موسوى اراده كرد او رضي الله
عنه ان ينبه على ان تلك الجمعية ايضا اعجاز فقال والجمعية اعجاز على امر واحد
عنه كه تنبيه كند بر آنكه بدرستيكه آن جمعيت هم ايضا اعنى ذات پس فرمود و جمعيت اعجاز است بر امر واحد
اى جمعية الهمة على امر واحد اعجاز لما هو الانسان عليه من الحقايق المختلفة
اى جمعيت همت بر امر واحد اعجاز است براى چيزيكه آن انسان بر آنست از حقايق مختلفه

Copyright © King Saud University